

УДК 373.2.015.31:316.42:33
К 93

Ян КУРІННИЙ
orcid.org/0000-0003-0725-2035

ХАРАКТЕРИСТИКА СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНИХ УМОВ ЕКОНОМІЧНОЇ СОЦІАЛІЗАЦІЇ ДІТЕЙ 5 – 7 РОКІВ В УМОВАХ ДНЗ

У статті розглядаються соціально-педагогічні умови економічної соціалізації дитини 5 – 7-го року життя. Проаналізовано їх ефективність у формуванні первинної економічної культури дошкільника. Розкрито особливості процесу економічної соціалізації дитини в умовах ДНЗ. Визначено шляхи реалізації соціально-педагогічних умов у практиці сучасного дошкільного навчального закладу.

Ключові слова: економічна соціалізація, первинна економічна культура дошкільника, соціальне середовище, взаємодія родини і дошкільного закладу, гра, «Я-концепція».

Постановка проблеми. Найбільш ефективною стратегією економічної соціалізації сьогодні вважається стратегія формування готовності особистості до переходу в нові соціально-економічні умови, починаючи з дошкільного періоду дитинства. Практична реалізація зазначеної стратегії забезпечить ранню психологічну готовність особистості до економічної діяльності та більш успішне її входження до системи соціально-економічних зв'язків сучасного суспільства, врегулювання конфлікту ринкових та етичних цінностей вже в період раннього онтогенезу особистості.

Аналіз основних досліджень і публікацій. Проблема ефективності економічної соціалізації вивчалась українськими науковцями в напрямі її ефективних стратегій і тактик у нових соціально-економічних умовах (Є. Белінська, М. Євтух, А. Капська, А. Рижанова, С. Савченко та інші); в різних соціальних інститутах та установах (Н. Гавриш, Н. Горlach, Т. Дробишева, Е. Задорожнюк, Ш. Калищенко, В. Курило, С. Курінна, П. Лунт, М. Макарова, М. Стельмащук, А. Фенько, С. Харченко).

Отже, **метою статті** є визначення соціально-педагогічних умов первинної економічної соціалізації дітей 5 – 7 років у дошкільних навчальних закладах.

Оскільки центром нашого дослідження є економічна соціалізація дітей 5 – 7 років, то насамперед звернемо увагу на запропоновані нами соціально-педагогічні умови формування економічної культури дошкільників та надамо їм теоретичне обґрунтування.

Слід відзначити, що процес первинної економічної соціалізації дітей в дошкільних навчальних закладах буде більш ефективним за таких соціально-педагогічних умов:

- конструювання освітнього середовища дошкільної установи, зорієнтованої на становлення економічної культури у дітей 5 – 7 років;

- організації соціально-педагогічної практики взаємодії родини та дошкільного навчального закладу з метою зміни динаміки ціннісних орієнтацій особистості старшого дошкільника під впливом ранньої економічної соціалізації;

- використання гри у процесі первинної економічної соціалізації як конструювання «Я».

Аналіз соціально-педагогічної та психологічної літератури і практики у сфері економічної соціалізації особистості продемонстрував важливість процесу конструювання особливого типу освітнього простору, який забезпечить ефективне становлення економічної культури дітей старшого дошкільного віку (Г. Авер'янова, О. Безпалько, В. Москаленко, Л. Орбан-Лебрик).

Активізація пошуку нових форм організації діяльності дошкільних установ повинна включити в себе оновлення середовища та простору життєдіяльності дітей, їх батьків і вихователів, зумовлене завданням становлення економічно розвиненої особистості. Для досягнення високих показників економічної соціалізованості дітей необхідно посилити увагу до якісних характеристик соціалізованого середовища. З цією метою звернемося до досліджень у сфері загальної теорії соціального середовища та його конструювання.

Насамперед розмежуємо поняття «освітньо-виховний простір дошкільного навчального закладу» та «освітньо-виховне середовище дошкільного навчального закладу». Під «середовищем» розуміють даність, яка не є результатом конструктивної діяльності людини (І. Чепуришкін) [8]. «Простір» же є результатом педагогічного засвоєння означеної даності, тобто простір – це опановане середовище (природне, соціальне, культурне, інформаційне), прилаштування щодо вирішення педагогічних завдань. Як зазначає І. Демакова, середовище є одним із важливих компонентів виховної системи, саме з його опануванням пов'язані процеси формування у дітей ціннісного ставлення до світу та культури, усвідомлення себе в цьому світі, розвитку власного «Я», та свого місця серед інших людей. Найбільш достеменною різницею між середовищем і простором є твердження: якщо середовище необхідно навчатися використовувати у вихов-

них цілях, то єдиний виховний простір важливо навчитися створювати (І. Демакова) [3]. У такому сенсі доцільно говорити про економічне виховання в дошкільному навчальному закладі як про процес створення виховного простору дошкільного навчального закладу з метою зміни його виховного середовища шляхом організації в ньому освітньо-виховної системи, адекватної як специфіці самого середовища дошкільного навчального закладу, так і особливостям економічної соціалізації дошкільників. Таке розуміння феномену виховання в дошкільному навчальному закладі дає змогу поглянути на нього як на виховне середовище та середовище життєдіяльності дошкільників, де відбувається їхній економічний розвиток, виховується відповідна економічна культура, формується готовність до «дорослого економічного життя».

Реалізація зазначених параметрів у реальній практиці простору дошкільного навчального закладу здійснюється на підставі таких запобіжних заходів, як створення відповідних віку умов економічної соціалізації, які оптимально розв'язуються саме на цьому етапі; надання дитині можливості зробити самостійний вибір у тому виді діяльності, в якому вона може самореалізуватися в повній відповідності до ідеї соціальної адаптації, яку розуміємо як консенсус позиції активного впливу на середовище з визначеним рівнем комфортності, дослідження спеціальних засобів та прийомів, здатних до рефлексії просування дитини в економічному соціалізованому процесі.

Вищесказане обґрунтовується, наприклад, впровадженням методу М. Монтесорі у середовище дошкільного навчального закладу з метою посилення та збагачення її предметно-змістових характеристик, спрямованих на формування економічної культури; використання елементів екологічного виховання, зрозумілого як безперервний процес навчання, виховання та розвитку особистості, що ставить мету формування спрямованості особистості та її досвіду, які забезпечують відповідальне ставлення до навколишньої соціоприроди, економічного середовища та здоров'я; залучення потужного виховно-економічного потенціалу народної та музейної педагогіки тощо.

Отже, конструювання освітньо-виховного середовища дошкільного навчального закладу, орієнтованого на становлення економічної культури дітей дошкільного віку, розглядається нами необхідною умовою первинної економічної соціалізації дітей в старшому дошкільному дитинстві.

Не менш необхідною та значною умовою первинної економічної соціалізації дошкільників є організація соціально-педагогічної практики взаємодії родини та дошкільної установи з метою зміни динаміки ціннісних орієнтацій особистості дошкільника під впливом ранньої економічної соціалізації.

Виокремлюючи цю умову економічної соціалізації зі множинної сукупності інших умов, ми виходили з того факту, що родина та дошкільний навчальний заклад в дошкільному віці є основними інститутами соціалізації дітей. Головний успіх їх впливу не в дублюванні, не в заміні соціальних функцій одного інституту соціалізації іншим, а у гармонійному доповненні один одного. Проте, як відзначається у теорії та практиці, нерідко ця взаємодія схожа на «самовіддану боротьбу один з одним», коли рух відбувається «від поганого до найгіршого» (Т. Антонова, Е. Арнаутова, Т. Доронова). Сучасний дошкільний навчальний заклад як первинний соціально-виховний інститут дитинства, як і сучасна родина має специфічні особливості.

По-перше, зарубіжний та вітчизняний досвід розвитку соціальних інститутів показує, що у нестабільні періоди розвитку суспільства актуалізується й посилюється соціально-педагогічна складова діяльності державних освітньо-виховних установ. У цьому сенсі дошкільний навчальний заклад не є винятком. Сьогодні він прагне працювати як установа відкритого типу, як соціально-педагогічний центр, інтегруючий родинний чинник соціалізації дітей; соціально-освітнє середовище дошкільної установи та культурно-виховної сили інших інститутів освіти, насамперед шкіл; а також регіонально-локальних служб соціальної підтримки. Соціально-педагогічний аспект їх діяльності орієнтований на гармонізацію єдиного соціального простору життя вихованців, педагогічно доцільний вплив на родинне середовище кожної дитини та ціннісні орієнтації дітей та дорослих. Така інтеграція здатна забезпечувати безперервність супроводу процесів соціалізації дитини з раннього до молодшого віку в єдиному соціальному просторі життя дитини, родина – дошкільний навчальний заклад – школа – мікрорайон. Важлива й та обставина, що для кожної родини вона виступає однаково доступним соціальним стартом на етапі переходу дошкільника у наступну соціально-демографічну групу зі входженням його у шкільне життя (Т. Алексеєнко, В. Бочарова, В. Гуров, І. Зверева, Л. Павлова) [1], [6], [7].

По-друге, сучасний дошкільний навчальний заклад поступово звільняється від утилітарного підходу у використанні досвіду родини, від постійного пристосування його до поточних потреб та завдань суспільного виховання. Тут значною мірою бар'єрами виступають деякі суперечності. Основне з них, як вважають соціальні педагоги й психологи, пов'язано з гуманною метою: визнати за батьками право бути повноправними партнерами педагогів і застарілими способами монологічної орієнтації у досягненні цієї мети, у рамках якої родині, як і раніше, відводиться примусова роль. Інше – виявляється у прагненні педагогів наситити батьків цінним для них виховним досвідом та тим почуттям «голоду», яке випробовують самі спеціалісти дошкільної освіти у питаннях ефективної роди-

ної педагогіки, психології та культури родинних відносин (О. Арнаутова, А. Ганічева, І. Зверева) [6].

По-третє, значно зросла роль у функціонуванні дошкільного навчального закладу в управлінському аспекті. Тут можна виділити, принаймні декілька найбільш важливих спрямувань, пов'язаних з удосконаленням управління дошкільною установою. Перша позитивна спроба такого вдосконалення – впровадження практики застосування угод та договорів дошкільного навчального закладу із батьками. Мабуть, добре складений договір дає змогу розраховувати на певну стійкість та позитивну динаміку відносин. Інша позитивна спроба пов'язана з впровадженням міждисциплінарного підходу до розв'язання проблеми. Сутність його полягає в утвердженні того, що тільки через синтез психолого-педагогічних дисциплін можна побачити нові грані об'єкта. Тут мається на увазі інтеграція зусиль всіх спеціалістів у взаємодії з родиною шляхом створення в дошкільному навчальному закладі «Соціально-медико-психолого-педагогічної служби» на міждисциплінарній основі. Такі служби відкриті сьогодні в дошкільних установах, які отримали статус центрів розвитку дитини. Ще одна спроба вдосконалення управління сучасною дошкільною установою пов'язана зі створенням мережі груп короткочасного перебування для дітей раннього й дошкільного віку. З урахуванням потреб населення конкретного мікрорайону. Як правило, вирішальну роль у виборі умов виховання дитини – родинно-суспільних або тільки родинних – відіграє економічна та соціокультурна специфіка життя родини.

Таким чином, посилення соціально-педагогічного характеру діяльності дошкільного навчального закладу, звільнення його від утилітарного підходу у використанні досвіду родини та батьківства, зростання ролі управлінського аспекту у функціонуванні дошкільного закладу – це ті загальні особливості сучасного дошкільного навчального закладу як інституту соціалізації дітей, які, з одного боку, як і у випадку з родиною, створюють загальний фон вдалої економічної соціалізації дітей дошкільного віку, а з іншого, – диктують необхідність модернізації соціально-педагогічної практики взаємодії дошкільного навчального закладу з родиною у сфері економічної соціалізації.

Наявність трансформаційних загальних особливостей сучасних інститутів родини й дошкільних закладів детермінують відповідні особливості та характер їх взаємодії між собою. Нам вдалося у ході аналізу виділити таку систему таких особливостей:

- взаємодія у системі «родина – дошкільний навчальний заклад» відбувається на користь родини та через призму родини, її інтересів як первинного джерела соціалізації в дошкільні роки, коли досвід дитини майже цілком залежить від педагогічної компетентності батьків, від їх родинних зв'язків та якості дитячо-батьківських відносин. Крім того,

соціальною роллю родини з кінця ХХ ст. стало створення власного способу буття, що підкреслює свободу та легітимність особистих прав людей, тоді, як соціальна роль родини чверть століття тому полягала у передачі прийнятих у суспільстві цінностей та норм. У цих умовах родина та дитячий садок стають рівноправними партнерами, активними суб'єктами вільного діалогу з питань забезпечення повноти й цілісності соціально-педагогічного й культурно-освітнього середовища для життя, розвитку і самореалізації дитини (В. Дуброва);

- взаємодія дошкільного навчального закладу з родиною спирається, насамперед, на реалістичні уявлення про соціальні самопочуття родини, оскільки пріоритетна цінність та соціальна функція родини – виступати для дитини «емоційним підґрунтям», забезпечувати базисну потребу у безпеці та безумовному прийнятті дитини. З цієї точки зору, метою взаємодії є зміцнення, збагачення та оздоровлення емоційних зв'язків і відносин дитини зі значимими дорослими (матір'ю, батьком, бабусями, дідусями, братами, сестрами), коли зміст взаємодії підпорядковується, по суті, єдиній темі – як досягнути взаємно щасливих і емоційно-здорових відносин дорослих та дітей у родині, та відображає специфіку укладу родини у виховання, розвиток і соціалізацію дошкільника, а не дублює функції й методи суспільного виховання дитини (О. Лобза);

- взаємодія дошкільного навчального закладу з родиною спрямована на профілактику батьківської авторитарності, оскільки сучасна соціально-економічна нестабільність у суспільстві несе з родиною побутовий стрес, який часто супроводжується посиленням суворості батьків, у тому числі й економічної, у поводженні з дитиною. Факт появи величезної армії молодих батьків, які виявилися соціально та психологічно безпомічними вихователями, усвідомлено та не усвідомлено приховувати свою безпомічність за понуканнями і наказами, нотаціями й погрозами дитині;

- встановлення взаємодії з родинами вихованців дошкільного навчального закладу не є відповідальністю тільки вихователя групи, оскільки в інтересах комфортного самопочуття дитини в родині та дитячому садку, а також з урахуванням соціально-педагогічних очікувань родини від дошкільного навчального закладу кожен спеціаліст закладу залучає родини вихованців етично прийнятними способами до простору соціальної відповідальності за позитивний розвиток дитини в мікросоціумі;

- взаємодія дошкільного навчального закладу з родиною спрямована на інтеграцію інтересів, очікувань й тривог родини, педагогів та самої дитини в період її переходу до шкільного життя. Соціально-педагогічний ефект такої інтеграції пов'язаний передовсім із узгодженістю поглядів на ту долю відповідальності, більше ніким не дубльовану, яку несе кожна із зацікавлених сторін, поважаючи зусилля інших. Виходячи з соціальної функції родини – супроводжувати життя дитини та її дорослі-

шання відчуттям психологічної захищеності та безпеки, винятковим завданням батьків майбутнього школяра є підтримка в родині його душевних та емоційних сил, а тому, організовуючи практику взаємодії з родинами на початку шкільного життя дітей, дошкільним працівникам не слід підмінити цю соціальну роль родини установкою зробити з матері «другу вчительку» (О. Амацьєва, Г. Беленька, Н. Гавриш, С. Курінна) [4].

Таким чином, родина та дитячий дошкільний заклад як основні інститути первинної економічної соціалізації дошкільників здатні забезпечити оптимальний характер взаємодії між собою, якщо ця взаємодія буде здійснюватися на користь родини та через призму родини, і буде спиратися насамперед на реалістичні уявлення про соціальне самопочуття родини, профілактику батьківського тоталітаризму.

Обґрунтовуючи наступну соціально-педагогічну умову первинної економічної соціалізації дітей в дошкільному навчальному закладі, ми виходили з розуміння того факту, що внутрішні резерви сучасної дитини розкриваються у різних видах бажаної їм діяльності: літературній, зображувальній, музичній, ігровій, конструюванні та моделюванні. Сучасна дитина любить грати, творити, фантазувати, радіти і розмірковувати. У нових видах діяльності, таких як експериментування, створення мікро- й макропроектів, імпровізація, колекціонування, дітей цікавить сам процес, можливість прояву волі та самостійності, реалізації задумів, можливість обирати та змінювати щось самому. Всі ці нові риси сучасного дошкільного дитинства повинні враховуватися при побудові педагогічного процесу в дошкільному навчальному закладі, який педагоги здійснюють у повсякденному житті, у спільній з дітьми діяльності, шляхом інтеграції природних для дошкільників видів діяльності, головною з яких є гра. Гра стає змістом і формою організації життєдіяльності дітей. Ігрові моменти, ситуації та прийоми включаються до всіх видів дитячої діяльності й спілкування педагога, батьків з дошкільниками. Тому гра набуває сьогодні статусу особового простору розвитку дитини [3; 5].

У цьому просторі відбувається первинна економічна соціалізація як конструювання «Я» та придбання власності (І. Задорожнюк). Відповідно до зазначених вище позицій нами і сформульовано наступну умову первинної економічної соціалізації дітей в дошкільному навчальному закладі – використання гри у просторі первинної економічної соціалізації як конструювання «Я» та придбання власності.

Однак, як показують дослідження, роль практик, дій, «діяльностей», що формують відносини власності, залишається, як і раніше, значимою: як у контексті інтеріоризації соціально-економічних відносин групи членства індивіда, так і в контексті побудови його «Я-концепції».

Відзначимо, оскільки такою роллю практик – дій – діяльностей в дошкільному віці володіє гра, то цілком закономірно, що саме в прос-

торі гри у дитини формуються відносини власності, у контексті як інтеріоризації соціально-економічних відносин загалом, так і побудови його «Я-концепції».

Таким чином, якщо за основний зміст економічної соціалізації ми приймаємо інтеріоризацію, відтворення та трансформацію відносин власності, характерних для певної соціокультурної ситуації, ми можемо зафіксувати процес економічної соціалізації особистості, використовуючи традиційні терміни соціальної педагогіки та психології, тобто за допомогою уявлення інститутів та агентів соціалізації. Так, наприклад, аналіз родини як чинника економічної соціалізації дитини показує, що родина представляє родинну економіку у вигляді первинного економічного середовища, яке впливає на економічну поведінку індивіда (І. Задорожнюк, Г. Семья) [5].

Отже, ігрова діяльність дошкільників є винятковим засобом економічної соціалізації у контексті конструювання в структурі їх особистостей гармонійного поєднання фізичного, соціального й духовного «Я», а ступінь гармонії «Я» конструктів може служити критерієм ефективності первинної економічної соціалізації дитини в дошкільному навчальному закладі.

Для того, щоб виділена умова використання гри у просторі первинної економічної соціалізації як конструювання Я-дошкільника ефективно «працювала», потрібно враховувати особливості ігрового простору дошкільного навчального закладу.

Резюмуючи, зазначимо, що наведені вище загальні особливості ігрового простору для дітей 5 – 7 років, а також зразки досягнень дитини в ігровій діяльності – це обов'язкові орієнтації при реалізації розглянутої умови ефективної первинної економічної соціалізації дитини в дошкільному навчальному закладі.

Висновки. Отже, узагальнюючи вищезазначене, зауважимо, що тільки створення визначених соціально-педагогічних умов у дошкільному закладі стане підґрунтям для ефективної економічної соціалізації дошкільників, і як результат, формування їх економічної культури.

Література

1. Алексєєнко Т.В. Зміст і напрями соціально-педагогічної діяльності / Т.В. Алексєєнко // Соціальна педагогіка : теорія і технології / за ред. І.Д. Звереві. – К., 2006. – 316 с.
2. Введение в математическое моделирование / под ред. П.В. Трусова. – М. : Интермет. Инжиниринг, 2000. – 336 с.
3. Демакова И.Д. Воспитательная деятельность педагога как фактор гуманизации пространства детства / И.Д. Демакова. – Казань : Изд-во ТГГИ, 2000. – 164 с. – С. 31.

4. Дитина – педагог : сучасний погляд. Психолого-педагогічні та соціальні аспекти сучасної дошкільної та початкової освіти : колективна монографія / авт. кол. : О.П. Аматьєва, Г.В. Беленька, Н.В. Гавриш, В.В. Докучаєва, Н.О. Курило, С.М. Курінна та ін. ; за заг. ред. В.В. Докучаєвої ; Держ. закл. «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка». – Луганськ : Вид-во ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка», 2010. – 492 с.

5. Задорожнюк И.Е. Экономическая психология о проблемах социализации / И.Е. Задорожнюк // Вопросы психологии. – 2003. – № 1. – С. 147 – 149.

6. Зверева О.Л. Семейная педагогика и домашнее воспитание / А.Н. Ганичева, О.Л. Зверева. – М., 2000.

7. Павлова Л.Н. О взаимодействии семейного и общественного воспитания детей раннего возраста: К вопросу обновления системы общественного воспитания / Л.Н. Павлова // Дошкольное воспитание. – 2002. – № 8.

8. Чепурышкин И.П. Моделирование воспитательного пространства школ-интернатов для детей с ограниченными возможностями : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.01 / И.П. Чепурышкин. – Казань : ТГГПУ, 2006. – 291 с.

References

1. Alyeksyeyenko T.V. Zmist i napryamy sotsial'no-pedahohichnoyi diyal'nosti (*The content and directions of social and pedagogical activities*), Sotsial'na pedahohika : teoriya i tekhnolohiyi, 2006, 316 p. [in Ukrainian]

2. Vvedenie v matematicheskoe modelirovanie (*Introduction to mathematical modeling*), pod red. P.V. Trusova, 2000, 336 p. [in Russian]

3. Demakova I.D. Vospitatel'naja dejatel'nost' pedagoga kak faktor gumanizacii prostranstva detstva (*The educational activity of the educator as a factor in the humanization of space childhood*), Kazan', 2000, 164 p.; pp. 31. [in Russian]

4. Dytna – pedagog : suchasnyj pogljad. Psyhologo-pedahogichni ta social'ni aspekty suchasnoi' doshkil'noi' ta pochatkovoї osvity : kolektyvna monografija (*Child – educator: a modern look. Psycho-pedagogical and social aspects of the modern preschool and primary education*) / avt. kol. : O.P. Amat'jeva, G.V. Bjeljen'ka, N.V. Gavrysh, V.V. Dokuchajeva, N.O. Kurylo, S.M. Kurinna ta in.; za zag. red. V.V. Dokuchajevoi', Lugans'k, 2010, 492 p. [in Ukrainian]

5. Zadorozhnyuk I.E. Jekonomicheskaja psihologija o problemah socializacii (*Economic psychology about problems of socialization*), Voprosy psihologii, 2003, № 1, pp. 147 – 149. [in Russian]

6. Zvereva O.L. Semejnaja pedagogika i domashnee vospitanie (*Family pedagogy and education at home*), 2000. [in Russian]

7. Pavlova L.N. O vzaimodejstvii semejnogo i obshhestvennogo vospitanija detej rannego vozrasta: k voprosu obnovlenija sistemy obshhestvennogo vospitanija (*About interaction of family and social education of young children: to the question of renovation of public education*), Doshkol'noe vospitanie, 2002, № 8. [in Russian]

8. Chepuryshkin I.P. Modelirovanie vospitatel'nogo prostranstva shkol-internatov dlja detej s ogranichennymi vozmozhnostjami (*Modeling of educational space of boarding schools for children with disabilities*), dis. ... kand. ped. nauk : 13.00.01, Kazan', 2006, 291 p. [in Russian]

Куриной Ян. Характеристика социально-педагогических условий экономической социализации детей 5 – 7 лет в условиях ДОУ. В статье рассматриваются социально-педагогические условия экономической социализации ребенка 5 – 7-го года жизни. Проанализированы их эффективность в формировании первичной экономической культуры дошкольника. Раскрыты особенности процесса экономической социализации ребёнка в условиях ДОУ. Определены пути реализации социально-педагогических условий в практике современного детского сада.

Ключевые слова: экономическая социализация, первичная экономическая культура дошкольника, социальная среда, взаимодействие семьи и дошкольного учреждения, игра, «Я» концепция.

Kurinyi Jan. Characterization of social and pedagogical conditions of economic socialization of 5 to 7 year-old children in preschool educational institution. The article discusses social and educational conditions of economic socialization of the 5 to 7-year-old children. Their effectiveness in the formation of the primary economic culture is analyzed. The peculiarities of economic socialization in conditions of preschool educational institution are disclosed. The ways of realization social and educational conditions in the practice of the modern kindergarten are defined.

Key words: economic socialization, primary economic culture of the preschool child, social environment, the interaction of family and preschool institution, game, the «I» conception.

Одержано 26.01.2016